

கிறீஸ்தவப் புண்ணியங்கள்

(குழந்தைகளுக்கு இளம் வயதில் கிறீஸ்தவப் புண்ணியங்களைப் பெற்றோர்கள் படிப்பித்தலின் அவசியம்)

மனுக்குல இட்சகராகிய திவ்ய சேசு: “ சிறு பிள்ளைகளை என்னிடம் வரவிடுங்கள், அவர்களைத் தடுக்காதேயுங்கள்; ஏனெனில் சர்வேசுரனுடைய இராச்சியம் இவர்களுக்கே சொந்தம்” என்று தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் சொன்னார். இதற்கு நேர் விரோதமாய் மனுக்குல எதிரியாகிய லூசிபர் பேய், “சிறு பிள்ளைகளை சேசுநாதரிடம் போக விடாதேயுங்கள், அவரிடம் அணுகாமல் தடுத்து விடுங்கள்; ஏனெனில் இவ்வுலக இராச்சியம் இவர்களுக்கே சொந்தம்” என்ற தனது ஊழியர்களான நாஸ்திகர் மூலம் போதிக்கிறது. “ விலக்கப்பட்ட மரத்தின் கனியைப் புசித்தால் நீங்கள் சாகவே மாட்டீர்கள், சர்வேசுரன் உங்களை ஏமாற்றிவிட்டார்; நீங்கள் அக்கனியைப் புசித்த உடனே உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும், சர்வேசுரனைப் போலாகிவிடுவீர்கள்” என்று சொல்லி நரகசர்ப்பம் ஆதித்தாய் தந்தையரை வஞ்சித்து மனுக்குலத்தைக் கெடுத்தது. அப்படியே இப்போதும் பொய்க்குத் தகப்பனான பொல்லாத சாத்தான் இக்காலத்துத் தாய் தந்தையரை நோக்கி: கடவுள் என்பதே கெட்டது, கடவுளை விசுவசித்தல் கொள்ளை நோய்; தேவனுமில்லை ஆண்டவனுமில்லை; மதம் அபினுக்குச் சமானம்; உங்கள் பிள்ளைகள் இருதயத்திலிருந்து கடவுள் விசுவாசத்தை வேரோடு களைந்து எறிந்துவிடுங்கள். அந்த கணமே, இவ்வுலகம் பூலோக மோட்சமாய் மாறிவிடும்; சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுயாதீனம் நிலைபெறும்; நீங்கள் எல்லோரும் செல்வந்தராகிவிடுவீர்கள் என்று பறைசாற்றி, உலகத்தை நாசமாக்கி அழிக்க வழி தேடித் திரிகிறது. இந்த நூதனக் கோட்பாடுகளைப் பொதுவுடைமைக்காரர் ரஷ்ய தேசத்தில் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் போதித்து அத்தேசத்துப் பிள்ளைகளைப் பெற்றோர்களிடமிருந்து பலாத்காரமாய்ப் பறித்து அவர்களுக்கு நாஸ்திகப் பயிற்சி செய்வித்தும், ரஷ்ய தேசம் பூலோக மோட்சமாய் மாறிவிட்டதாக யாதொரு அடையாளமும் காணோம்.

பிள்ளைகளுக்கு கிறீஸ்தவப் புண்ணியங்களைப் படிப்பிப்பது எப்போதுமே அசியமென்றபோதிலும், முற்காலத்தைவிட இக்காலத்தில் அதிக அவசியம்.

ஏனெனில் வேத விரோதிகள் சிறுவர்களைக் கெடுக்க பெரும் முயற்சி செய்து வருகின்றனர். பிள்ளையின் விசுவாசத்தை அழித்து விட்டால் வளர்ந்து பெரியவனானபின் அவிசுவாசியாய் இருப்பான் என்பது திண்ணம். ஒரு ஊரிலுள்ள பிள்ளைகளின் விசுவாசத்தை இப்போதே பிடுங்கி எறிந்துவிட்டால் இன்னும் இருபது வருடங்களில் அந்த ஊர் முழுவதும் அஞ்ஞான இருள் நிறைந்திருக்குமல்லவா? இத்தகைய பொல்லாத நோக்கத்துடன் வேத விரோதிகள் திரளான பணத்தைச் செலவிட்டு, நாஸ்தீகப் பாடசாலைகள், துன்மார்க்க அச்சுப் பிரசுரங்கள், அவலட்சண சினிமாப் படங்கள் முதலிய சாதனங்களைக் கொண்டு பிள்ளைகளைக் கெடுத்து வருகின்றனர். நமது பிள்ளைகளை கெட்ட அலகையின் வலையில் சிக்காதபடி காப்பாற்ற வேண்டுமானால், அவர்களை சிறுவயதிலேயே கிறீஸ்தவப் புண்ணியத்தில் பழக்குவது அத்தியாவசியம். மேலும் இக்காலத்துப் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் தங்கள் இஷ்டம்போல் திரிவதற்கு முக்கிய காரணம் சிறுவயதிலேயே அவர்களுக்குப் புண்ணியப் பயிற்சி செய்யாத குறையே. “வாலிபன் தனது இளம் பிராயத்தில் எவ்வழி; சென்றானோ அவ்வழியை வயோதிகத்திலும் விடான்” (பழ.22:6) என்பது தேவ வாக்கியம். “மரம் எப்பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்குமோ அப்பக்கத்தில் விழும்” என்று நமது ஆண்டவர் திருவுளம்பற்றியிருக்கிறார். முதல் கோணல் முற்றுங்கோணல், தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடும்ட்டும், ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா? என்னும் சுலோகங்கள் நமது பாஷையில் வழங்கி வருவதை நாமறிந்திருக்கிறோம். பிள்ளையின் ஆத்துமம் மெழுகுபோலிருக்கிறது; அதில் எந்த எழுத்தைப் பதிப்பித்தாலும் அது ஆழமாய்ப் பதிந்து ஒருபோதும் அழியாமல் எப்போதும் நிலைத்திருக்கும். பிள்ளை வளர்ந்தவுடன் அதன் ஆத்துமம் பாறாங்கல் போல் மாறிவிடும். அதில் கிறீஸ்தவப் புண்ணியம் என்னும் பயிற்சியைப் பதிப்பிக்க பிரயாசைப்படுவது வீண். பிள்ளையின் கிறீஸ்தவக் கல்வி சிறு பிராயத்திலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டும்; அப்படி ஆரம்பிக்காவிட்டால், குழந்தை சத்திய திருச்சபையின் உத்தம புத்திரனாய் வளர்வது அரிது.

பிள்ளைகளுக்கு சிறு வயதிலேயே புண்ணியங்களைப் படிப்பிப்பது பெற்றோருடைய கடமை. ஏனெனில் இது மெய்விவாகத்தின் பிரதான கடமைகளில் ஒன்று. பிள்ளைகள் முதன்முதலாக சர்வேசுரனுக்குச் சொந்தம்

என்பதைப் பெற்றோர் மறக்கலாகாது. மனிதன் சர்வேசுரனிடத்திலிருந்தே இவ்வுலகிற்கு வருவதுபோல் அவரிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியவன். அவன் இவ்வுலகிலிருக்கும் வரையில் தம்மைப் புகழ்ந்து வணங்கி தமக்கு ஊழியம் செய்து, மறுவுலகில் தம்மோடுகூட மோட்ச இராச்சியத்தில் சதாகாலமும் பாக்கியமாய் வாழ வேண்டுமென்று சர்வேசுரன் மனிதனை உண்டாக்கி இவ்வுலகிலே வைத்திருக்கிறார். எஜிப்து தேசத்துக் கொடிய சட்டப்பிரகாரம் ஆற்றில் எறியப்பட்ட மோயீசன் என்னும் பாலனைப் பாரவோன் இராஜாவின் குமாரத்தி எடுத்துத் தன் சொந்தப் பிள்ளையாகப் பாவித்து, அதன் தாயிடம் கொடுத்து வளர்க்கச் செய்தாள். அப்படியே சர்வேசுரனும் தமக்குச் சொந்தமான சிறு பாலகர்களைத் தாயிடம் கொடுத்து தமக்காக வளர்க்கச் செய்கிறார். பிள்ளையின் மெய்யான சிருஷ்டிகரும் பரம தந்தையும் அன்புள்ள இரட்சகருமாயிருப்பவர் நமது நல்ல ஆண்டவராகிய சேசநாதர்சுவாமி என்பதைப் பெற்றோர் எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தாய் தந்தையர் பிள்ளையின் சரீரத்தை மாத்திரம் நேசித்து, அதைப் போஷிக்க அன்னபானம் அளிப்பது போதாது; அதன் ஆத்துமத்தில் கிறீஸ்துநாதரின் முத்திரையைப் பதிப்பிப்பது தங்கள் அதிமுக்கிய கடமையென்று உணர்ந்திருப்பது அவசியம். ஆனால் இப்பெரிய கடமையைப் பிரமாணிக்கமாய் நிறைவேற்றுவது எளிதல்ல. இதுவிஷயத்தில் தாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை அறிந்து கொள்வது பெற்றோர் மேல் சுமத்தப்பட்ட கடன்.

பிள்ளைகளுக்காக அநுதினமும் வேண்டிக்கொள்வது பெற்றோரின் முதல் கடமை. நாம் செய்யும் சகல கிரிகைகளுக்கும் சர்வேசுரனுடைய உதவி அவசியமென்றால் இவ்வுதவியின்றி பிள்ளைகளைப் புண்ணிய நெறியில் வளர்க்கும் கஷ்டமான வேலையைச் சரிவர செய்து முடிப்பது அசாத்தியம். “ஆண்டவர் பட்டணத்தைக் கட்டாவிடில் வேலை செய்யும் தொழிலாளரின் பிரயாசையெல்லாம் வீண்” விதை விதைப்பதும் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதும் மனிதனுடைய வேலை; ஆனால் பயிர் முளைத்து வளரச் செய்வது சர்வேசுரன். தேவ உதவியில்லாமல் புஷ்பச்செடி மலர்ந்து பலனளிக்காது. இவ்வாறே சிறுவரின் இருதயத்தில் தாய் தந்தையர் விதைக்கும் கிறீஸ்தவப் புண்ணிய விதைகள் முளைத்து வேரூன்ற நற்கிரிகை நன்னடத்தை என்னும் ஞான மலர்களும் கனிகளும் கொடுப்பதற்கு சர்வேசுரனுடைய உதவியைப் பெற்றோர்

இடைவிடாமல் இரந்து மன்றாட வேண்டும். மேலும் பிள்ளைகளின் மாசற்ற இருதயத்தையும் அவர்களுக்கு தமது மட்டிலுள்ள அணைகடந்த நம்பிக்கையையும் சர்வேசுரன் பார்த்து பிள்ளைகளின் ஜெபத்தச் சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக்கொள்கிறார். இதனிமித்தமே கத்தோலிக்கக் குடும்பங்களில் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் ஒன்றுகூடி காலை மாலை ஜெபங்களை ஜெபிக்கும் சுகிர்த வழக்கம் மிகவும் புகழ்ச்சிக்கு உரியது. பெற்றோர் பிள்ளைகளோடும் பிள்ளைகளுக்காகவும் தினந்தோறும் வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்கு சிறுவயதில் ஞானக்கல்வி புகட்ட தந்தையைவிட தாயே தகுதி பெற்றவள். தந்தை தனது வேலையினிமித்தம் பிள்ளையைவிட்டுப் பிரிந்து வெளியே போக வேண்டியவன். நாள் முழுவதும் கடின வேலை செய்து விட்டு வீடு திரும்பினதும் இளைப்பாற வேண்டியிருப்பதால் பிள்ளையின் ஞானக்கல்வியைக் கவனிக்க அவனுக்கு அவகாசமும் மன ஊக்கமும் இராது. தாயோ தன் பிள்ளையோடு எப்போதும் இருப்பவளாகையால் பிள்ளையின் குற்றங் குறைகளை அறிந்து சமயோசிதமாய்த் திருத்தக் கூடியவள். சாதாரணமாய்த் தந்தையைவிட தாயே பிள்ளை மீது அதிக அன்புடையவளாதலால், பிள்ளையும் அவள் பேரில் பூரண நம்பிக்கை வைத்து அவள் சொல்லை எளிதில் கேட்கும் சபாவமுள்ளது. பக்தியுள்ள தாய் தன் பிள்ளை திவ்விய சேசுவையும் அவருடைய திருமாதாவையும் நேசிக்க சிறுவயதிலேயே பழக்குவாள். பிள்ளை குற்றம் செய்யும்போது, குழந்தைகளை நேசிக்கும் தேவபாலனுக்கு, அதனால் எவ்வளவு வருத்தம் உண்டாகிறதென்று நன்குணர்ச் செய்வாள். நம்மோடு கூட எப்போதுமிருந்து நமக்கு ஆத்தம சரீர நன்மைகளை இடைவிடாமல் செய்து வரும் காவல் சம்மனசைத் தன் பிள்ளை நேசிக்கவும் அவருக்கு அருவருப்பான பாவத்தைச் செய்யாதிருக்கவும் புத்தி சொல்வாள். திவ்விய பாலன் தமது தாய் தந்தையருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவர்களுக்குச் சங்கை வணக்கம் உபசாரம் செய்ததை அவர்களுக்குச் சிறு சரிதை மூலமாய் அறிவித்து, அவரைக் கண்டுபாவிக்கும்படி தூண்டுவாள்.

தாய் தன் பிள்ளையைக் கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்வது நல்ல வழக்கம். கோவில் சர்வேசுரனுடைய வீடு. தேவ நற்கருணையில் அவர் பிரசன்னமாயிருக்கிறார் என்றும், ஆதலால் கோவிலில் ஓடி ஆடிக் குதித்துக்

கூத்தாடுவதும், சப்தமாய்ச் சிரித்து கைகொட்டிப் பேசுவதும் தேவ சன்னிதானத்தில் செய்யத்தகாத அநாச்சாரமென்றும் பிள்ளைக்குப் போதிப்பது புத்தியுள்ள தாயின் கடமை. கோவிலில் நடக்கும் ஞானோபதேசம், பிரசங்கம் முதலிய ஞானப்படிப்பினைகளைக் கவனமாய்க் கேட்டுப் பலனடைய பெரிய பிள்ளைகளைப் பழக்க வேண்டும். வீடு திரும்பினதும் பிள்ளையைப் பார்த்து, பிரசங்கத்தில் குருவானவர் என்ன புத்திமதி சொன்னார் என்று கேட்டு சரியான விடை அளிக்கும் பிள்ளைக்கு சிறு வெகுமதியளிக்கும் தாய் தன் பிள்ளை கோவிலில் பிரசங்கத்தைக் கவனிக்கும்படி செய்வார். பெரிய பிள்ளைகள் தங்கள் விருப்பத்துக்கும் வெறுப்புக்கும் எதேச்சையாய் இடங்கொடாமல், மனசாட்சியின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்து தீமையை விலக்கி நன்மையைச் செய்யப் பெற்றோர்கள் அவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும். மனசாட்சியின் கட்டளை சர்வேசுரனுடைய கட்டளை என்றும், தாய் தந்தையருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதானது சர்வேசுரனுக்கே கீழ்ப்படிகிறது போலாகுமென்றும் பிள்ளைகள் நன்றாய்க் கண்டுபிடிக்கச் செய்ய வேண்டும். படிப்பு, விளையாட்டு, ஜெபம் முதலிய கடமைகளை அதற்குக் குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் செய்யப் பழக்க வேண்டும். இவ்வாறு சிறுவயதிலேயே பிள்ளைகள் பழக்கப்பட்டால் இவர்கள் பெரியவர்களானவுடன் தங்கள் கிரிகைகளை சரிவர செய்வார்கள்.

பெற்றோரும் பெரியோரும் சிறுபிள்ளைகளுக்கு இடறலாயிருப்பது பெரும் தவறு. ஆத்துமங்களை நரகத்துக்கு இழுப்பது விரோதிகளுடைய வேலையேயன்றி சிநேகிதர்களின் வேலையல்ல. இது பசாசின் ஆலுவல்; சர்வேசுரனால் பிள்ளைகளைக் காக்கும்படி நியமிக்கப்பட்ட காவல் சம்மனசுக்களின் வேலையன்று. பிள்ளைகளை மோட்சத்திற்கு செல்லும் வழியில் நடப்பிக்க வேண்டிய பெற்றோர், அவர்கள் ஆத்துமத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய கெட்ட தோழர்கள், கெட்ட புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், அசுத்தப்படங்கள், முதலான பேயின் காரியஸ்தர்களைப் பிள்ளைகளிடமிருந்து கண்டிப்பாய் விலக்க வேண்டும்; சிறுவர்கள் பார்க்கத் தகாத சினிமா படங்களைப் பார்க்க பெரியோர் அவர்களைத் தங்களுடன் அழைத்துச் செல்வது மகா தப்பிதம். சிறுவர் கேட்கும்படி அசுத்த வார்த்தைகளை ஒருபோதும் சொல்லவுங்கூடாது; தங்கள் அதிகாரிகளுக்கு, முக்கியமாய் ஞான அதிகாரிகளுக்கு விரோதமாய் பேசவுங்கூடாது. இவ்வாறு பேசுவதைக் கேட்கும் சிறுவர்களின் மனதில்

அதிகாரிகள் மட்டிலிருக்கும் சங்கை வணக்கம், கீழ்ப்படிதல் குறைந்துபோகும்; தங்கள் தாய் தந்தையருக்கும், ஆசிரியர், குருக்கள் முதலிய பெரியோருக்கும் கீழ்ப்படிய மாட்டார்கள். பிள்ளைகளுக்கு இடறலாயிருப்பவர்கள் கழுத்தில் எந்திரக் கல்லைக் கட்டி சமுத்திரத்தில் அமிழ்த்தி விடுவது நலமென்று நமது தெய்வீக இரட்சகர் எச்சரித்திருக்கிறதைப் பெற்றோர் மறக்கலாகாது.

புதுநன்மை வாங்கும் சுபதினம் மனிதனுடைய ஜீவியத்தில் மகா பாக்கியமான நாள். பிள்ளை புத்தி விபரம் அறிந்தவுடன் புது நன்மை வாங்கத் தயார் செய்வது பெற்றோருடைய முக்கிய கடமைகளில் ஒன்று. இதற்கு ஆயத்தமாக பிள்ளையின் தாய் தனது குழந்தைக்குப் பிரதான வேத சத்தியங்களைக் கற்றுக்கொடுத்து அவனுடைய சிறு குற்றங்குறைகளைத் திருத்திக் கொள்ள உதவி செய்ய வேண்டும். புது நன்மை வாங்கும் நாளில் பெற்றோரும் உறவினர், சிநேகிதர்களும் புதுநன்மை வாங்கும் பிள்ளையோடு சேர்ந்து திவ்விய சற்பிரசாதம் உட்கொள்ள வேண்டும். புதுநன்மை வாங்கியபின் வாரத்துக்கு ஒருமுறை தாய் தன் பிள்ளையோடு பாவசங்கீர்த்தனம் செய்து திவ்விய நன்மை உட்கொள்ளும் உத்தம வழக்கம் எந்தக் குடும்பத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அந்தக் குடும்பம் பாக்கியமான குடும்பம் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. பிள்ளை தனது கற்பைக் காப்பாற்றி எப்போதும் பரிசுத்த ஜீவியம் ஜீவிக்க மிக்க நிச்சயமான வழி, தேவமாதா சபையில் சேர்ந்திருப்பதே. இச்சபையில் சேர்ந்து தேவதாயின் அடைக்கலத்தில் பிள்ளை உத்தம கிரீஸ்தவனாய் நடப்பது பெற்றோருக்குச் சொல்லோண்ணா ஆறுதல் அளிக்குமென்பது திண்ணம். இங்கு எடுத்துக்கூறப்பட்ட புத்திமதிகளை வாசித்து, பிள்ளைகளைச் சிறுவயதிலேயே புண்ணிய பயிற்சியில் நடப்பிக்கும் பெற்றோர் இவ்வுலகிலும் மறுவுலகிலும் பாக்கிய சம்பாவணையை அடைவார்கள். இத்தகைய தாய் தந்தையரின் தொகை கத்தோலிக்க கிரீஸ்தவ ஜனசமூகத்தில் அதிகரிக்கும்படி சேசுவின் திருஇருதயம் கிருபைபுரியுமாறு மன்றாடுவோமாக! (நன்றி - சேசுநாதருடைய திருஇருதய தூதன்)